

Пример упознавања Посланика од стране великог јеврејског рабина

[Српски – Serbian – صربي]

Др. Ахмед б. Осман ел - Мезјед

Превод: Фејзо Радончић

Ревизија: Љубица Јовановић

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿ نموذج لتعرف أحد كبار أحبار

اليهود على محمد رسول الله ﴾

« باللغة الصربية »

د. أحمد بن عثمان المزيّد

ترجمة:

فيزو رادونشيش

مراجعة:

ليوبيتسا يوفانوفيتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Пример упознавање Посланика од стране познатог јеврејског рабина

Зејд б. Са'нех, један од јеврејских рабина који је желео да се увери у искреност Посланика, мир над њим, изложио је Посланика, мир над њим, испиту кроз његово понашање са људима, али и са онима који су му се супростављали у веровању, па му након тога није преостало ништа друго него да призна његово веровесништво и да постане један од његових следбеника и да поверује у његово посланство.

Абдуллах б. Селам је казао: „**Када је Аллах хтео да упути Зејда б. Са'нех на Прави пут, он је казао: 'Све знакове који указују на веровесништво Мухаммеда, мир над њим, сам видио на његовом лицу када сам га погледао, осим два која нисам има прилику да спознам, а то су да је његова благост изнад његове срџбе (љутње) и да исказана срџба према њему само повећава његову благост.'**“

Зејд је рекао: „**Посланик је изашао из својих соба, а са њим је био Алија б.Еби Талиб, па му је дошао човек на јахалици као пустињак, и казао: 'О Аллахов Посланиче, село у којем живи то и то**

племе је ушло у ислам и прихватило га. Ја сам им казао да, уколико привате ислам, биће опскрбљени са свих страна, међутим њих је снашло тешко стање и суша. Ја се сада, о Аллахов Посланиче, бојим да не напусте ислам из похлепе као што су и ушли у њега из похлепе. Зато, ако сматраш да треба да им пошаљеш некога са помоћи, учини то.“

Каже Зејд: „Посланик је погледао у човека до себе, мислим да је био Омер, па је Омер рекао: 'Од иметка није остало ништа, о Аллахов Посланиче.' Ја сам му се приближио и рекао: 'О Мухаммеде, да ли имаш да ми, до одређеног рока, продаш познатих хурми из палмовика тог и тог племена?'“

Тада му је Посланик, мир над њим, казао: „Немам, о жидове, али имам да ти продам до одређеног рока неке друге познате хурме које нису из палмовика тог и тог племена.“

Зејд је рекао: „У реду, продај ми их.“

„Након тога сам“, каже Зејд, „извадио врећицу у којој се налазио новац, па сам му дао осамдесет мискала злата (око 340 грама) за хурме које ми је требао дати до одређеног рока. Он је тај

новац дао неком човеку и казао: 'Оди брзо до њих и дај им овај иметак као опскрбу.' Када је било два или три дана до истека рока, Аллахов Посланик, мир над њим, је изашао да обави ценазу намаз (молитва пре укопавања умрле особе) једном енсарији, а са њим су били Ебу Бекр, Омер, Осман и група његових пријатеља муслимана.

Када је клањао ценазу, Посланик, мир над њим, се приближио једном зиду, те се наслонио на њега, а ја сам га ухватио за прса и љутито погледао. Након тога сам га упитао:

'Зар ми нећеш дати мој новац, о Мухаммеде? Тако ми Аллага, живећи са вама, нисам синове Абду-л-Муталлиба познавао као оне који не враћају дуг.'

Погледао сам у Омера б. Ел-Хаттаба којем су се очи кружиле на лицу, а затим ме је погодио својим погледом, те казао: 'О Аллахов непријатељу, зар говориш Посланику то што чујем и са њим радиш то што видим. Тако ми Онога Који га је послао са истином, да није онога за шта

се бојим да ће ми измаћи¹ одсекао бих ти главу овом својом сабљом.'

Посланик, мир над њим, је посматрао Омера веома смирено и сталожено, а затим је казао: 'О Омере, ми смо уистину потребнији тебе у нечему другом, а не у овом, а то је да мени наредиш да на најлепши начин извршим своју обавезу, а да њему наредиш да на леп начин тражи своје право. Иди Омере и дај му његово право које му припада и још на то додај двадесет прегршти хурми због тога што си га преплашио и претио му.'

Омер је отишао са мном, те ми испунио моја права и још на то додао двадесет прегршти хурми, а ја сам га упитао: 'Чему овај вишак?'

Омер ми одговори: 'Посланик, мир над њим, ми је наредио да ти дам овај вишак зато што сам ти претио и преплашио те.'

Рекао сам: 'Знаш ли ко сам ја?'

Одговорио је: 'Не знам, ко си ти?'

Рекао сам: 'Ја сам Зејд б. Са'нех.'

Поново је упитао: 'Рабин?'

¹ Награда на оном свету – Рај.

Одговорио сам: 'Да,рабин.'

Омер ме је тада упитао: 'Шта те је навело да кажеш Аллаховом Посланику, мир над њим, оно што си казао и да урадиш оно што си урадио?'

Одговорио сам: 'О Омере, у све знакове посланства Мухаммеда, мир над њим, сам се уверио када сам га погледао у лице, осим два, а то су да његова благодот претиче његову срџбу (љутњу) и да исказана срџба према њему повећава само његову благодот. Сада сам се и у то уверио, па сведочим, о Омере, да сам ја задовољан Аллахом као Господарем, исламом као вером и Мухаммедом, мир над њим, као послаником. И узимам те за сведока да је пола мог иметка - (а ја га највише имам) – као садака (милостиња, добро дело) свим следбеницима Мухаммеда, мир над њим.'

Омер је тада казао: 'Неким следбеницима, јер ти их не можеш обухватити све.'

Рекао сам: 'Некима од њих.' Па смо се ја и Омер вратили Аллаховом Посланику, мир над њим.“

Након тога је Зејд казао: „Сведочим да нема другог Бога Који заслужује да се обожава с правом осим Аллаха и да је Мухаммед Његов роб и

посланик.¹ Поверовао сам у његово посланство и учествовао са њим у многим биткама.“ Погинуо је у бици на Тебуку, борећи се, не бежећи.²

² Предају бележи Ибн Хиббан, бр. 288.